

Πλήθος διδασκάλων ἐνθ' ἄν.: Ἀχά! γλέπου πονλὸν δασκαλονμάδ' σήμιρα 'ς τοῦ χουριό μας! "Ηπ. (Κουκούλ.) Συνών. δασκαλοβρόχι, δασκαλολόγι.

δασκαλοπαίδι τό, "Ηπ. Κουκούλ. (Μαργαρίτ.) Πελοπν. (Μανιάκ. 'Ολυμπ.) —Λεξ. Βλαστ. 412 Πρω. Δημητρ. δασκαλονπαίδ' Θεσσ. Θράκ. (Καλόδ. Μάδυτ.) Μακεδ. δασκαλοπαίδιν Πόντ. (Κερασ. Τρίπ.) δασκαλοπαίδι Πόντ. (Οἶν.) δασκαλοπαίδ' Πόντ. (Τραπ.) δασκαλονπαίδ' "Ηπ. (Κουκούλ.) "Ιμβρ. Μακεδ. (Βαρβάρ. Βόιον) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Αστακ.) δασκαλόπαιδο Δαρδαν. (Σίγ.) δασκαλόπιδον Θεσσ. (Φάρσαλ.) Λῆμν.

Ἐκ τῶν οὖς. δάσκαλος καὶ παιδί.

1) Τὸ τέκνον τοῦ διδασκάλου "Ηπ. (Κουκούλ. Μαργαρίτ.) Πόντ. (Κερασ.): Κρίμα! νά'νι κι δασκαλονπαίδ' κι νά' μὴν τὰ παίρν' τὰ γράμματα! Κουκούλ. Συνών. δασκαλάκι 2. 2) Δασκαλάκι 3, τὸ ὅπ. βλ., Δαρδαν. (Σίγ.) "Ηπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. Θράκ. (Καλόδ. Μάδυτ.) "Ιμβρ. Λῆμν. Μακεδ. Πελοπν. (Μανιάκ. 'Ολυμπ.) Πόντ. (Τραπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Αστακ.) — Λεξ. Βλαστ. 412 Πρω. Δημητρ.: Αἰθριου τὰ δασκαλονπαίδια θὰ πᾶνι ἰκδρομῇ 'ς τοῦ βουνό μι τοῦ δάσκαλου τ'ς Στερελλ. Οὐλοῦ δασκαλονπαίδια ἦταν αὐτὰ π' τσάξ'σαν τὰ τζάμια 'ς τοῦ μαγαζι Κουκούλ. Με λουλούδια ντένουμε τὸν ἐπιτάφιο, τὰ δασκαλοπαίδια μαζώνουνε τὰ λουλούδια Μανιάκ. Ἐσκόλασαν τὰ δασκαλόπαιδα Τραπ. || "Ἀσμ.

Κι οὐλο δασκάλους ρώταγε κι οὐλο δασκαλοπαίδια: — Μὴν εἶδες τὸν Καράμπελα κι αὐτὸν τὸν Βασιλάκη; 'Ολυμπ.

Τὰ μοναστήρια σήμαναν κ' οἱ ἐκκλησιῆς διαβάζουν κι τὰ δασκαλοπαίδια σου λέγον τὰ πινακίδια Μακεδ.

Πιρνάει κι ἀπ' τοῦ κρασοπουλεό, παίρνει καλοὺς μπι- κρήδες, πιρνάει κι ἀπ' τὴν παιδουμάζουξη, παίρνει δασκαλονπαίδια 'Αστακ.

Τραγούδησι, πουλλάκι μου, σὰν βοῦ' σουν μαθημένον, σὰν βοῦ' σουν δασκαλόπιδον κι ἀπ' τοῦ σχουλεό βγα- σμένον

Λῆμν.

δασκαλόπαππας ὁ, "Ηπ. (Κουκούλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖς. δάσκαλος καὶ παππᾶς.

'Ο ἔχων τὴν ιδιότητα τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διδασκάλου: Σάματ' παίρν' λίγα λιπτά; Αὐτὸς εἶνι δασκαλόπαππας κι παίρν' ἀπὸν δυὸ μιριές!

δασκαλοπληρωμή ἡ, Λεξ. Βάιγ.

Ἐκ τῶν οὖς. δάσκαλος καὶ πληρωμή. "Η λ. καὶ εἰς Βλάχ.

'Η πληρωμή, ἡ ἀμοιβή τοῦ διδασκάλου.

δασκαλοποιητής ὁ, ἐνιαχ. δασκαλοποιητής Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὖς. δάσκαλος καὶ ποιητής.

Ποιητὴς λόγιος ἐνθ' ἄν.: "Ἀσμ.

Συνήθεια ἦτον ἐξ ἀρχῆς 'ς ἐμᾶς εἰς τοὺς γραφιᾶδες ὅσοι ἔτυχαν ἀληθεῖς δασκαλοποιητᾶδες.

Κύπρ.

δασκαλοπούλα ἡ, σύνθη. δασκαλοπούλον 'Αστυπ. δασκαλοπούλ-λᾶ Κῶς

Ἐκ τοῦ οὖς. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -πούλα, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ. MNE 1, 636 κ.έξ.

'Η θυγάτηρ τοῦ διδασκάλου ἐνθ' ἄν.: Δασκαλοπούλα 'ναι, μὰ δέ 'φελᾶ 'ς τὰ γράμματα Κρήτ. (Σητ.) Ἐμάθετε τὰ νέα; Γαμβρολοῦται ἡ δασκαλοπούλ-λᾶ Κῶς. Ἐτέλτωσεν ἡ προξεν-νιά τσ' ἡ δασκάλ'τσα γέννησεμ μητρυνιά τῆς δασκαλοπούλτας τῆς 'Αστυπ. || "Ἀσμ.

Δασκαλοπούλα κάθεται χαμάρρωστη 'ς τὸ δῶμα (χαμάρρωστη = ὀλίγον ἀσθενῆς) Κρήτ. (Νεάπ.)

δασκαλόπουλο τό, δασκαλοπούλιν Πόντ. (Κερασ.) δασκαλοπούλ' Πόντ. (Τραπ.) δασκαλόπουλο Κρήτ. Πελοπν. ('Αρκαδ.) Χίος —Λεξ. Πρω. Δημητρ. δασκαλόπ'λο Πελοπν. (Βαλτεσιν. Καλάβρυτ.) δασκαλόπ'λου Θεσσ. (Λάρ.) Θράκ. (Αἶν.) Μακεδ. (Βέρ. Γρεβεν. κ.ά.) Στερελλ. ('Υπάτ.) δασκαλόπουλ-λο Εὐβ. (Κουρ. κ.ά.) Καρ. ('Αλικαρνασσ.) Κάρπ. Κῶς Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. κ.ά. δασκαλόπουλ-λᾶ Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Τῆλ. κ.ά. δασκαλόπουλτο 'Αστυπ.

Ἐκ τοῦ οὖς. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -πουλο, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., MNE 1, 636 κ. έξ. Πβ. τύπ. δασκαλόπουλον εἰς Σομ.

1) Δασκαλοπαίδι 1, τὸ ὅπ. βλ., Κρήτ. Κῶς Μακεδ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. ('Υπάτ.) —Λεξ. Πρω. Δημητρ. 2) Δασκαλάκι 1, τὸ ὅπ. βλ., Λεξ. Δημητρ. 3) Δασκαλάκι 3, τὸ ὅπ. βλ., 'Αστυπ. Εὐβ. (Βρύς. Κουρ.) Θράκ. (Αἶν.) Κάρπ. Κῶς Μακεδ. (Βέρ.) Νίσυρ. Πελοπν. ('Αρκαδ. Βαλτεσιν. Καλάβρυτ.) Πόντ. (Τραπ.) Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. Χίος: Ἐρχονται τὰ δασκαλόπουλα, θὰ μόλητσε τὸ σκολεῖο (ἐρχονται = ἐρχονται, μόλητσε = σχόλασε) Βρύς. Τὴν ὥρα ποὺ σκολαίν-νανε τὰ δασκαλόπουλ-λα Κουρ. Σκολάσαν τὰ δασκαλόπουλ-λᾶ Κῶς. Τὰ δασκαλόπουλᾶ παίζ'νε ἀπέσ' 'ς τὸ σκολεῖον Τραπ. || Φρ. Δασκαλόπουλ-λα δαιμονόπουλ-λα (διὰ τὴν ζωηρότητα καὶ τὰς ἀταξίας των) Κάρπ. || "Ἀσμ.

Βρίσκουν δὰ δασκαλόπουλ-λᾶ 'πὸ φόβομ μαζ-ζεμένα, κ' ἦτον δὰ κακορρίζ-ζικα οὐλ-λᾶ δακρολουσμένα Νίσυρ.

'Ανάμεσα 'ς τὰ φρύδια σου θὰ χτίσουν 'νὰ σκουλεῖον, νὰ γίνου δασκαλόπουλου μ' ἓνα χρυσὸ βιβλίον Αἶν. β) Νεαρὸς βοηθὸς ἱεροψάλτου Θεσσ. (Λάρ.) Μακεδ. (Γρεβεν.) κ.ά.: "Ἀσμ.

Τὰ μοναστήρια σήμαναν κ' οἱ ἐκκλησιῆς διαβάζουν κι αὐτὰ τὰ δασκαλόπ'λα διαβάζουν τὰ βαγγέλια Γρεβεν.

Θὰ ἰδῆς τοὺς νιούς, θὰ ἰδῆς τὶς νιές, θὰ ἰδῆς τὰ παλληκάρια,

θὰ ἰδῆς τὰ δασκαλόπ'λα νὰ στέκουντι νὰ ψάλλουν Θεσσ. (Λάρ.) Πβ. δασκαλίκος 2γ.

'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Δασκαλόπουλος καὶ ὡς ἐπών. πολλαχ.

δάσκαλος ὁ, κοιν. καὶ Καππ. ('Ανακ. Ποτάμ. Σινασσ. Τελμ. Φλογ.) Πόντ. ('Ινέπ. Κερασ. Οἶν.) δάσκαλους κοιν. βορ. ἰδιωμ. καὶ Καππ. (Μαλακ.) δάσκαλος Καππ. (Σεμέντρ. Φερτ.) δάσκαους Θράκ. (Καλλίπ.) δάσκαουος Νάξ. (Βοθρ.) δάσκαλος Καππ. (Φάρασ.) διάσκαλος Καππ. (Σίλατ. Σίλ. Φάρασ. Φερτ.) Πόντ. (Οἶν.) διάσκαλο Κορσ. διάσκαλους Καππ. (Μαλακ.) διάσκαλος Καππ. ('Αξ.) δάσκαλος Πόντ. ('Ιμερ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ. κ.ά.) δέσκαλος Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Τρίπ. Χαλδ. κ.ά.) δάσκαλον ὁ, Πόντ. (Κερασ.) δάσκαλον Πόντ. ("Οφ. Τραπ.) δάσκαλο Πόντ. ("Οφ. Τραπ.) δάσκαλε ὁ, Τσάκων. (Χαβουτσ.) διά-

